

عنوان مقاله:

بررسی آداب پیوند زناشویی و امور خانوادهدر شاهنامه فردوسی*

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

احمد خاتمی - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پیشینه شناسی موضوع «خانواده» و دستیابی به آداب و رسوم آن از ضروریات خانواده پژوهی و مسائل مربوط به خانواده است. پژوهش های تاریخی نشان می دهند که ایرانیان از دیرباز به مسئله ازدواج و تشکیل خانواده و تربیت فرزند توجه خاص داشته اند و در حفظ و سلامت بنیان خانواده سخت می کوشیدند. بدیهی است مهم ترین و معتبرترین ماخذ برای دستیابی به دیدگاه ها، قراردادهای و آداب و رسوم ایرانیان در خصوص مسائل خانواده، متون ادبی کهن است. قطعا یکی از مهم ترین و تاثیرگذارترین این آثار، شاهنامه فردوسی است. شاهنامه صرف نظر از برتری ها و مزایای شعری و جنبه های کلامی و بلاغی، گنجینه ای است گران بها از آگاهی های سیاسی، اجتماعی، تاریخی. هم چنین سندی است معتبر برای شناخت فرهنگ و تمدن ایران باستان و گزارشگری است موثق از آداب و رسوم و سنن ایرانیان، که شناخت و دستیابی به بعضی از آن ها جز از طریق مطالعه شاهنامه مقدور و ممکن نیست. آداب زناشویی و تشکیل خانواده نیز از جمله آدابی است که حکیم طوس به مناسبت های گوناگون در لابه لای داستان های شاهنامه به آن ها اشاراتی دارد. در این مقاله سعی شده تا با مراجعه به داستان های شاهنامه، پاره ای از رسوم و آیین های مربوط به ازدواج، تولد کودک، تربیت فرزند و روابط خانوادگی استخراج و به گونه ای علمی طبقه بندی و مدون گردد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، فرهنگ ایرانی، خانواده، زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273819>

